

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

hoc est librum I. de sacrificio Missæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

de hoc casu ego sum loquutus in hoc nu. 10. loquutus enim sum de eo ægrotato, qui communicavit mane, & deinde apparuit periculum. Ratio utriusque partis distinctionis est, quia in priore casu ex probabili sententia non est satisfactum præcepto communicandi in periculo mortis; ille enim in periculo non erat, quando communicavit. At in posteriore casu satisfactum est, quia jam erat in periculo, quamvis non putaretur esse, vel quamvis cum ea intentione non communicaverit: sicuti si mane diei festi audis Sacrum, licet nescias illum esse diem festivum, satisfacis præcepto, quia tunc rem præceptam jam implevisti, neque Missam aliam teneris audire post scientiam festi, ut alibi docuimus. Ecclesia enim præcipit auditionem Missæ simpliciter, non

intentionem Satisfaciendi præcepto.

Ex dictis colligo, me facilius concedere iteratam in eodem die communionem illi, qui ex febre, V. G. in periculum vitæ incidit: nam vulneratus, si communicavit ante acceptum vulnus, non communicavit tempore periculi; sed febricitans cum habeat in se luem febris ex communiter contingētibus præsumere debeo, communicasse tempore, quo aderat periculum, quamvis nobis ignotum, & solum valde peritus Medicus posset testificari, vere novum morbum accessisse, qui periculum illud adduxerit, qui certe casus, rarissimus erit.

FINIS ADDITIONUM.
ad Opusculum de Communione.

ADDITIONES

AD OPUSCULUM DE SACRIFICIO MISSÆ.

P. THOMAE TAMBURINI.

Lib. p. cap. p. 9. 6. n. 2. sine post illud in manibus Sacerdotum consecratur. Adde.

Quod hætenus dictum à me est, impugnat Diana. Is enim cum retulisset mea jam dicta verba, incipiendo ab illo [adde, & adesse] sic habet. Hanc distinctionem in ordine ad reverentiam debitam Eucharistiæ, nullus est, qui non videat, esse metaphysicam; sicque ex illa sequeretur, neque Patenam, neque Corporale esse consecrandum, vel benedicendum, quia in ipsis per accidens Corpus Christi consecratur. Nam, ut vult Tamburinus, Corpus Christi per se consecratur in manibus Sacerdotis. Sed hoc dicere est absurdum. Ergo &c. Hæc Diana, qui in tribus placere non potest.

Primo, quia omittit argumentum, cui ego vere innitor, nempe ductum à non requisitis à Jure.

Secundo, quia, quam ego Congruentiam appello, ipse ita versat, ac si velim, illam esse convincentem rationem.

Tertio, quia hanc eandem Congruentiam sate impugnat, quod sequeretur Patenam, &

Corporale non esse consecranda, vel benedicenda

Sed quæso te, dividatur dictum, ne detur ansa labendi, Aliud enim est, loqui de Patena, aliud de Corporali; aliud, de Consecratione, aliud de Benedictione. Nam primo quidem noster hic sermo est de Consecratione, non de Benedictione: sic enim proposui initio hujus num. 2. (neque dicas Calix est consecrandus, ergo & Pyxis) Cur ergo à Consecratione, amice lector, transis ad Benedictionem? Deinde, aliud est, decernere de Patena, aliud de Corporali. Aio enim, Corporale esse benedicendum, ut dixi hoc eodem lib. 1. cap. 5. §. 3. & Item Pyxidem esse ex congruitate benedicendam, ut dixi modo nu. 1. quam solam benedictionem ipsis sufficere jura censuerunt.

Ajo item, Patenam non indigere consecratione ex eo capite, quod in illa per se Christi Corpus consecratur; sed ex alio capite, seu congruentia, quæ sufficiens visa est Ecclesiæ, eamque explicuit in oratione, quam Episcopus recitat in consecratione à Patenæ. (Oremus, inquit, Fra-

a In Patena
sif. Re. de
Consecr.
Patena. q.
Calix.

eres Charissimi, ut divinae Gratiae benedictiojco-
secret, & Sanctificet hanc Patenam, ad confrin-
gendum in ea Corpus Domini nostri Jesu Chri-
sti, qui Crucis passionem sustinuit pro no-
strum omnium salute) Haec tenus oratio. Quo-
tiam igitur in Corporali, & Pyxide, neque
consecratur, neque per se confringitur Corpus
Christi; Ideo judicavit Ecclesia, satis ipsis esse
benedictionem, eamque ex congruitate du-
cta ex contactu eiusdem Christi Domini no-
stri. At voluit in Patena, & Calice consecra-
tionem; quia in ipsis, qua confringitur Chri-
sti Corpus, qua conficitur Christi Sanguis. E-
go autem in hoc num. 2. solum memini de
Consecratione sanguinis, quia solum propo-
situm fuit argumentum de Calice, non de Pa-
tena. Denique illud etiam hic observa, quod si
Ecclesia non iudicat, esse quid Metaphysicum,
requirere consecrationem in Patena, quia in
ipsa confringendum est Corpus Christi; nec
judicandum, quid Metaphysicum esse, requi-
rere Consecrationem Calicis, quia in ipso
Christi Sacratissimus Sanguis est conficiendus.

Cap. 3. §. 2. num. 7. fine, post illud, *A suis
Generalibus non fuerit* Adde.

De his vide nonnulla peculiariter pro nostris
ex Societate, praesertim pro Rectoribus Semi-
nariorum apud Delugo. *b*

Cap. 4. §. 3. n. 13. post illud *non verabuntur.*
Adde.

b Delugo
lib. 4. resp.
m. dub. 39
c Delugo
lib. 1. resp.
m. dub. 3.

Lege Io. Delugo, *c* qui negat Provin-
ciali Societatis posse dare facultatem cele-
brandi in nostra Aula V. G. ubi fieret Praesepe
Domini, nocte Sacri eiusdem Natalis, nisi Au-
la pro semper deputetur ad Sacra; hanc enim
deputationem requirit Privilegium Provincia-
li concessum.

Ibidem nu. 14. *requirit alicentia* Adde.

Ex illo (*per se ipsos*) enascitur difficultas.
Quid enim? ergo non per alium? Respondeo
de hac difficultate diserte agit Delugo. *d* con-
cluditque non posse Provinciale committere
Rectori V. G. ut ipse Rector approbet depu-
tetque; posse tamen Rectori committere, ut ipse
Judicet de decetia loci, quo iudicio a Provin-
ciali accepto, etiam eo remote agente, poterit
idem Provincialis absens per litteras approbare.

d Delugo
m. dub. 4.

Eodem cap. 4. §. 4. nu. 17. Post illa Verba *de-
e Diam. p. sinero seu finiri necesse est* Adde.

9. tr. 1. resol
17. contra
Zelliar.

Ita tuse post haec scripta Diana, *e*
Cap. 5. §. 1. n. 15. fine, post illud *nequaquam*
violari, Adde.

Haec scripsi in prioribus Editionibus, sed in-
venio nunc contrarium fuisse declaratum a Sa-
cra Congr. & Rituum, quae vult Aram, subreptis
Reliquijs, etiam si fracta non fuerit, debere ite-
rum consecrari.

Eodem cap. 5. §. 6. num. 3. fine, post illud *in e
scrupulo reddi* Adde.

Denique Silvester merito docet, non esse sim-
pliciter necessarium, quod ante Alare sit orna-
tum pannis, seu pallio, nam aliqui, inquit, non
utuntur hoc pallio, vel propter praestantiam la-
pidis, vel propter paupertatem. Adderem ego,
ne tamen sit irreverenter deforme, Pari modo
non esse sub mortali necessarium pulvinar, id est
Cuscinum, Cereum, campanulam pro tempo-
re, quo elevatur Hostia, secluso contemptu, (&
quando haec haberi commode nequeunt, ne
sub veniali quidem) advertit Perficus *b*

a Apud
Barbos. in
sum. Decis.
Apost. V.
Celebrans
num. 2.

Cap. 6. §. 2. num. 6. fine post illa verba, *de
tam rigoroso praecepto* Adde.

Contra docet Verricelli, *c* sed mihi eius
rationes efficaces nequaquam videntur.

Ibidem §. 3. num. 1. versus medium post illa
verba *expectanda nequaquam est* Adde.

Atque id intelligi etiam in diebus non festi-
vis, si adsint, qui sacro velint interesse, recte pro-
bat contra Nunnium Delugo: *d*

b Perfic.
lib. 1. de
Offi. Sacra-
ca. 8. dub.
8. nu. 77.
c Verricel-
li Tr. 8. qu.
mo. 30.

Cap. 7. §. 6. n. 3. fine post illud *Persona condi-
tionibus* Adde.

Legatur omnino Suarez, *e*, qui pro ijs, qui
jam Ordinem susceperunt, de quibus loqui-
mur, ait, requiri quidem iudicium Episcopi, sed
id non esse dispensationem, sed declarationem
tantum; declarationem intellige authenticam,
scilicet a Superiore dimanantem; nam propte-
rea ego censeo, non sufficere, si fiat a Doctore
privato. Posse tamen fieri a Provinciali pro suis
subditis Regularibus, nudius tertius pro quoda
Patre Cappuccino Interrogatus putavi, quia fa-
tis illa pro subditis, est authentica declaratio.

d Delug. l.
1. resp. mor.
d. 12.
e Suarez.
de Cons. d.
31. sect. 1. n.
5. & 7.

ADDITIONES AD LIBRUM II.
de Sacrificio Missae.

Lib. 2. cap. 1. §. 3. num. 20. fine. Post illud. *Sa-
cerdos post assumptum Calicem* Adde.

Quid si quis consuevit consecrare particulas
collocatas extra aram, & extra Corporale, sed
sufficienter sibi praesentes, putans, ex invincibi-
li ignorantia id rite fieri?

Respondeo, tunc eas futuras consecratas, quia
etiam si advertisset, consecrasset; ut supponis, (&
quidē valide consecrasset, quia sunt sufficienter